

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

III. Profectio Melan. in patriam & inde Tubingam, cum varijs suspicionibus
Lutheran. eius reditus & infortunium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO proximo constituta nouerat. Itaque sollicitus erat & perplexus, cum huius itineris o-
1536. nus sibi quoq; inter alios ad Legatorum in-
Melanch- stantiam impositum audiret: Quanquam ab
thon seue- eâ sollicitudine paulò post liberatus fuit.
ritate Re- Antequam enim itineri se cõmitteret, nun-
gis ab iti- ciatum fuit ex Anglia, Reginam, vxore vi-
nere deter- uente superinductam, Annam Boleniam E-
retur. lisabethæ matrem iussu Regis truncatam ca-
 pite, meritas adulterij atque incestus pœnas
 luisse. Is casus Melanchthonem & cæteros à
 profectiois Anglicanæ molestijs & pericu-
 lo liberauit.

III. Cæterum aliud quoddam hoc anno sulcè-
Cam. in vit. pit iter, quod diu meditatus fuerat; in patriã
Mel. p. 169. scilicet, ad suos, ac deinde Tubingam, quo
 In patriam abiturit. vocatus ante biennium ab Ulrico Principe
 non venerat, per Electorem Principem im-
 peditus, qui missum facere tum quidem no-
 luit. Migrauerat Norinbergâ Tubingam
 Ioachimus Camerarius, qui bonas litteras
 isthic profitebatur. Ad hunc igitur velut
 Camerariũ in itinere inuifit. amicum intimum diuertit Melanchthon, &
 A Wirten- ad vnum ferè mensem hæsit Tubingæ. Ul-
 bergico ricus Dux aduentantem clementer admo-
 benigne dum excepit, & complexus est humanissi-
 excipitur. me; cumque retinere eum non posset, vsus
Cam. p. 159. est ipsius operâ in ijs, quæ pro ratione tem-
 porum mutanda videbantur. Habuit huius
 itineris Comitẽ Iacobum quendam Mili-
 Eius Co- chium, quem multum amabat, velut vnum
 mes Mi- ex ijs, quos habebat sibi vehementer addi-
 lichius. ctos.

Etos. Dum igitur cum Milichio peregrina- ANNO
tur, & in patriâ nonnihil hæret ad Remum, 1536.
& in Svveuiâ Tubingæ, varij de eo sermo-
nes sparsi fuerunt.

Innotuerat iam, vtcunque mentis arca-
num tegeret, quod inuitus & cum fastidio Suspicio
VVittenbergæ viueret inter eos, qui parum Wittéberg,
benigno erant in ipsum affectu: à quibus in de defecti-
suspicionem vocatus erat, quasi defectionem one Me-
moliretur ab Euangelio, & Pontificem pri- lanctho-
dem explosum reducere cogitaret. Hi igitur nis.
partim per litteras, partim sermonibus dis- In epist. ad
criminatis rumore excitantur: Dissentire Cam. p. 272
Melancthonem à Luthero, & plerisque ca-
teris VVittenbergenfibus in religione; nec
aliam ob causam hoc iter suscepisse, quam vt
honestè discederet, seque diuelleret tandem
ab eorum consortio, à quibus animo disside-
ret. Quæsiturum nunc locum, quo seipsum, Varij ru-
suosque transferat, vbi liberius possit opini- mores ri-
ones suas expromere: Quam rem diu animo gidorum &
volutarit, solutusque vinculo, quo Principi mollium
erat obstrictus, negotium religionis non ex Lutherano
aliorum arbitrio, sed ex genio suo tractaret. rū de Me-
Hæc quidam ex rigidioribus Lutheranis: lancthone.
Alij qui mitiores erant, gliscere dicebant Cam. p. 160.
diffidentiam quandam inter Melancthono-
nem, cæterosque VVittenbergenfes, & suspi-
ciones pullulare, quod ille plusculum in Pa-
pistas propenderet: Nec futurum vnquam,
vt fidant alijs alijs deinceps, vel animi rursus
in solidum coalescant. Doctrinam illius ni-
mis

ANNO
1536.

mis esse Philosophicam; vrgere Melanchthonē officia virtutis & actiones honestas; quod cum Lutheri doctrinā non conueniat. Itaque non expectandum, vt firma sit & stabilis inter vtrumque coniunctio, cum animis de summā rei dissideant.

Melanchthon vinculo professionis impeditur deficere.

Redit Wittenbergā.

Cam. in vita Mel. f. 171

Eius infortunium.

Mel. vit. Mel. p. 337.

IV. Controversia inter Cancellariū & professores facultatis Tubingensis.

Hunc in modum de Melanchthone disceptabatur inter eos, quos ille non agnoscebat iudices, sed vt hostes atque calumniatores auersabatur. Et sanē cupiuisset pridem ab horum societate liberari, vt suprā ex epistolā quadam ad Camerarium demonstraui-
mus: sed obstabat vinculum professionis, quod Princeps Elector relaxare prorsus noluit. Redijt igitur VVittenbergam ad professionem suam, vbi licet non suspectum se modo plerisq; sed & odiosum esse non ignorabat, nequaquam tamen mutauit sententiam ijs de rebus, in quibus à cæteris in diuersum ibat, vt sæpè diximus. Eodem anno, præterquam quod ab æmulis atque obtrectatoribus ad hunc modum diuexatus fuit, infortunium quoque passus est inopinato casu. Lapsus enim de gradibus, infimam dorsi partem, in quam vertebræ vel spodyli desinunt (os sacrum vocant) grauiter afflixit, perque dies aliquot, magnos sustinuit cruciatus; qui paulatim tamen resederunt.

Paulò post, quam Tubingā discessit, rebus in Academiā constitutis, vt diximus, exorta fuit inter Cancellarium Vniuersitatis Præpositum Tubingensem, & Professores facultatis